

Dorpse) omdat deze *langs den zeedijk* naar het veer van IJselmonde leidde en dus ook naar Dordrecht.

De groote toegangsweg naar den top van den driehoek uit de richting Delft is van jongeren datum. In het charter van 1340, waarbij vergund werd het graven van de Schie, werd tevens toegestaan het maken van een weg daarlangs en dus was er vóór dien tijd op de plaats, waar later de Delftsche poort gebouwd werd, geen behoefte aan een verbinding tusschen de stad en de omgeving; daarin voorzag ruimschoots het poortje aan het noordeinde van de Nieu-poirte (Oppert), dat de gemeenschap met den Hofdijk en Weena onderhield.

Toen omstreeks 1355 de vest aan de noord- en oostzijde gegraven en dus de veiligheid van de stad aan die zijden naar de toenmalige begrippen verzekerd was, moet wel sterk gevoeld zijn de moeilijkheid om ook aan de westzijde een behoorlijken toestand te scheppen; en vooral na het totstand-brengen van de rechtstreeksche verbinding te land en te water met Delft moet het strategisch belang zwaar gewogen hebben.

Tusschen de nieuwe vaart naar Delft, met de daarlangs loopende West-Wagenstrate, en het ambacht van Rodesant, dat intusschen gekomen was aan Willem van der Wateringhe en diens vrouw Jane van Teylinghen, ontbrak voldoende ruimte om vest en muur aan te leggen, zoodat deze moesten gebracht worden meer westelijk, op de grens van Cool, juist ten westen van evengenoemd ambacht, dat nu krachtens grafelijk handvest van 8 Mei 1358 mèt Bulgersteyn binnen de stadsgracht kwam ¹⁾.

De appreciatie van deze bezitting loopt bij de schrijvers die er hun licht over ontstoken hebben nog al uiteen: van onwinbare sterkte tot deftig boerenhuis. En dat is begrijpelijk, want in een charter van 1333 (Bijlage kroniek XLVIII) wordt gesproken van de woning ten westeinde van Rotterdam met zes morgen land daar de woning op staat, terwijl toch ook onloochenbaar is dat in den tijd van Van der Sluys

1) Bijlagen Kroniek van Rotterdam LXXXVI (8 April 1358) en LXXXVII (8 Mei 1358).